

Az 1419-es török hadjárat társadalmi vonatkozásai

I. Mircse havasalföldi fejedelem 1418-as halálát követően a korábban neki adományozott Szörényvár utódjára, a törökbarát I. Mihályra szállt. Ezzel a Magyar Királyság nemcsak Erdély felől számíthatott közvetlen fenyegetésre, de a kiépülőfélben lévő déli végvárrendszer felől is. A kulcsfontosságú erődítmény visszavételére 1419 őszén került sor. A személyesen Zsigmond által vezetett magyar sereg ekkor visszafoglalta Szörényvárat, majd Ozorai a Havasalföldi Fejedelemség területén vereséget mért a havasalföldi-török seregre.

Kutatásom fő vonalát az eseménytörténet adja, viszont figyelembe veszem az akkor aktuális külpolitikai viszonyokat is. A sereg lehetséges létszámának meghatározását is célul tűztem ki, amit a Zsigmondkori Oklevéltárból kigyűjtött perhalasztások és adományozások összevetésével lehet megbecsülni. Ezen utóbbihoz a *Decreta Regni Hungariae*-t is felhasználnám, ami segít megbecsülni a magyar sereg létszámát. A másik fontos vizsgálati szempont a sereg összetételének meghatározása, ezen belül a sereg erdélyi, illetve a későbbi Partiumhoz tartozó középkori vármegyékben birtokokkal rendelkező nemeseinek összegyűjtése, valamint a seregen belüli létszámarányuk kiszámítása.